

[Skov Thulesen.]

er til revision. Det drejer sig om at sikre, at et eventuelt mindretals ret ikke bliver gået for nær. Den aktuelle anledning til, at jeg drager dette spørgsmål frem, er, at en ungdomsforening, som ønskede at bruge en sognekirke til en ungdomsgudstjeneste ved en fremmed præst, blev stillet over for kravet om en ret betydelig betaling for benyttelsen af kirken. Jeg er klar over, at man ifølge den nugældende lov kan kræve betaling i dette tilfælde, men jeg må finde det urimeligt, når en sådan forening ved benyttelse af en kirke til en ungdomsgudstjeneste stilles over for udgifter, som ligger over, hvad man almindeligvis må betale for mødelokaler andetsteds. Det er da også sådan, at sognepræst og menighedsråd de fleste steder i landet har en så forstående og frindsindet indstilling, at de i sådanne tilfælde stiller kirken til rådighed på meget rimelige vilkår, som oftest vel kun mod betaling af kirkebetjeningen. Jeg mener, at vi i udvalget bør søge at finde en løsning, så vi gennem lovgivningen kan sikre et eventuelt mindretals ret — som i dette tilfælde en ungdomsforenings ret — til at benytte sognekirken til en ungdomsgudstjeneste på rimelige vilkår. Jeg finder, det må være helt rimeligt at gennemføre noget sådant, og det vil være helt i overensstemmelse med det, jeg før nævnte om at gennemføre en sådan frihedslovgivning, at loven ikke vil stå hindrende i vejen for et i øvrigt glædeligt initiativ i retning af at drage ungdommen mod kirken.

I håb om, at vi i udvalget kan drøfte de her nævnte problemer, kan jeg tilsige min gruppes velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.

Baagø: På det konservative folkepartis vegne kan jeg tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse. Samtidig vil jeg dog gerne ligesom den ærede ordfører for venstre udtale ønske om at få nedsat et udvalg til behandling af enkelte spørgsmål.

Vi kan tiltræde forslaget om, at præster og kirkebetjente skal udføre embedshandlinger ved den kirke, hvor de er ansat, uden vederlag, også hvor det drejer sig om at betjene medlemmer af folkekirken, som ikke bor i pastoratet eller sognet, men har en

bestemt nærmere tilknytning til vedkommende sogn og dermed til kirken.

At samtlige fastansatte præster ved en kirke får lige adgang til at benytte kirken til gudstjenester, kirkelige handlinger, kirkelige møder o. lign., hilser vi med tilfredshed. Der har visse steder været vanskeligheder med hensyn til dette forhold. For god ordens skyld vil det vist være nødvendigt, at ministeriet i en bekendtgørelse fastsætter, at henvendelser om afholdelse af kirkelige møder o. lign. må ske til sognepræsten ved den pågældende kirke.

Jeg vil også i tilslutning til det, den ærede ordfører for venstre udtalte, spørge den højtærede kirkeminister, om det ikke nu var muligt at få ændret bestemmelsen i den nugældende lovs § 2, stk. 3, hvori der står:

„Andre ikke præsteviede kan med tilladelse af en af de fornævnte præster og under hans ansvar tale i kirken fra kordøren eller prædikestolen uden for de sædvanlige gudstjenester.“

Jeg tror, det vil være rigtigt nu at slette disse sidste ord: „uden for de sædvanlige gudstjenester“. Jeg ved, at det i adskillige år har været praksis, at også lægfolk har kunnet tale i en kirke ved en normal gudstjeneste; så vidt jeg ved, har den højtærede kirkeminister selv gjort det, og jeg for mit vedkommende har også gjort det i enkelte tilfælde.

Forslaget om ændringer i de gældende bestemmelser om sognebåndsløsning kan formentlig give anledning til at overveje, om der er mulighed for at lade sognebåndsløsningen ske til en bestemt kirke i stedet for til en bestemt præst. Der har fra forskellige sider været forslag fremme om en sådan ordning, men dette spørgsmål egner sig vist bedst til behandling i et udvalg.

Forslaget om, at præster i den finske kirke får adgang til uden biskoppens tilladelse at benytte danske kirker på linje med præster fra de øvrige nordiske lande, anser vi for en selvfølge. Jeg kunne i denne forbindelse på givne foranledning have lyst til at spørge den højtærede kirkeminister, om en dansk statsborger, som har taget teologisk embeds-eksamen i Sverige, kan opnå ansættelse som præst i den danske folkekirke. Hvis ministeren ønsker at overveje spørgsmålet, før det besvares, er jeg tilfreds med, at svaret først bliver givet i udvalget.